

LOGISZTIKA II.

Internetes segédanyag
az

**„EMBERI TÉNYEZŐK A LOGISZTIKAI
FOLYAMATOKBAN”**

című témakörhöz.

1. Gazdaság és társadalom kapcsolatrendszer, főbb kölcsönhatások

A gazdaság, főként az elmúlt évek során, számos vonatkozásban radikális átalakulása, irányítja rá figyelmünket, mennyire fontos *a G-gazdasági és a T-társadalmi szereplők* együttműködésének sokszínű lehetőségeit, kölcsönhatásait vizsgálni. Legfőbb célunk ezzel, hogy feltárjuk, mindez mennyiben befolyásolja az *ellátási láncok, logisztikai folyamatok* kialakítását, illetve a *logisztikai közreműködés* módszereit.

Elsőként vegyük szemügyre a gazdasági élet mai főszereplőjének, a globalizációnak számos hatásait, közöttük a „terjedése” által is indukált tőke-koncentrációt és azt, hogy ez milyen jellegű kooperációkat hoz létre a *gazdasági egységek között*. és ezekben hogyan is alakul *az ember, a társadalom helyzete*.

A „G-T” kapcsolatok újszerű formái legélesebben a nagyok (multik) és a velük üzleti kapcsolatban álló beszállítók, alvállalkozók között jelennek meg. Az egyik társadalmilag is döntő változás akkor van, ha a „nagyobb megeszi a kicsit”, vagyis például felvásárolja, így a korábbi önálló kisvállalkozó alkalmazottá válik. De üzleti-, sőt társadalmi „kiszolgáltatottság” jelenik meg akkor, ha a nagyvállalat beszállítójának diktálja a feltételeket. Ennek ellenszere lehet, hogy *a kicsi lehetőleg ne „egyesüljön” a nagyokkal, hanem „működjön együtt velük!”* Ez pedig azt is tartalmazza, hogy önállóságuk, döntően szellemi termékük tulajdonjoga részükre, mint legnagyobb érték, megmaradjon.

E társadalmi probléma megoldásának egyik fő elve legyen, hogy az egyébként nyilván kiváló minőségű terméket előállító alvállalkozó (vagyis a „kicsi”) a nagyobbal szemben csak annyi kööttséget vállaljon fel, amennyi részére, e kapcsolatban **szükséges**. Ugyanakkor, pedig vívjon ki magának annyi „szabadságot”, amennyi csak **lehetséges**. - Kedvező az ilyen kis- és közepes vállalkozások (KKV) számára, ha a nagyokkal szemben pl. „*beszállítói szövetség*”-be tömörülnek, ez pedig nem csupán érdekvédelem, hanem így egyenrangú, erősebb fellépésű üzleti partnerként tárgyalhatnak. Mindezt nevezhetjük akár a *kicsik globalizációjának*

A KKV-k kötődésének másik változata, ha *virtuálisan kapcsolódnak a fő-vállalkozóhoz*. Ilyenkor egyetlen központi informatikai bázis létesül, mely a fizikai mozgást és az egyéb

műveleteket vezérli, majd az értékelésben (kontrolling) is fontos szerepe van.- Előnyös az is, ha ezek a KKV-k ipari- vagy technológiai parkokban egyesülnek, ahol például a közös infrastruktúra, illetve a logisztikai szolgáltatások, vagy a logisztikusok által előmozdított átszervezések, részükre önköltség-csökkentő hatásúak.

E kérdéskörhöz tartozó izgalmas gondolat, hogy a globalizáció által felfokozott verseny, termelésracionizáláshoz vezet, melynek legtöbbször az a következménye, hogy a „*fajlagos munkaerő-igény*” csökken. E jelenségek okán a szociológusok azt jósolják, hogy eljuthatunk a „*20/80 társadalomhoz*”, ami azt jelenti, hogy a lakosság 20%-a termeli meg, állítja elő azt, amit 100% igényel. Ekkor, pedig előáll az a probléma, hogy a fennmaradó 80% vajon „mivel tölti idejét”, és ez pozitív vagy negatív tendenciákat tartalmaz-e? (Többek között miből él meg? nyugdíj? vagy...?)

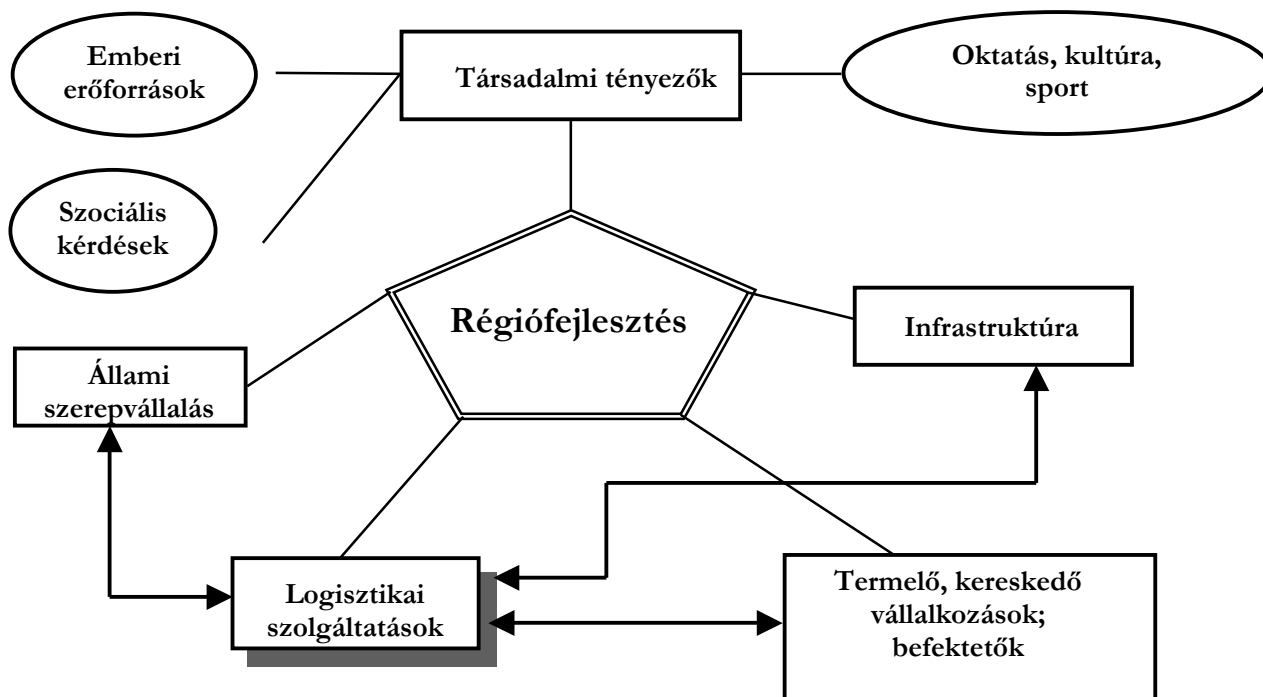
2. Állami- és magántőke kooperáció, társadalmi vonzatok

Ma már egyértelmű, hogy a globalizációs vállalkozások bármilyen „magas” szintjükön sem képesek, az átfogóan értelmezett *állami együttműködés* nélkül hatékonyan létezni. *Samuelson* Nobel-díjas közgazdász, általam is helyeselt felfogása szerint „az állam nem mindenható, a piac (magántőke!) sem mindenható, a kettőnek egyensúlyát kell megteremteni!”. Ebben nem csupán egy befektetés közös megvalósításáról (állami telek, adókedvezmény...), sőt későbbi üzemeltetéséről lehet szó, hanem arról is, hogy egy előzetes, úgynevezett *állami marketinggel* a központi kormányzat olyan beavatkozásokat tehet, melyek sikeresen *élénkítik a gazdaságot,- sőt ezzel együtt komoly társadalmi eredményeket is gerjesztenek*. Itt szerepe lehet állami kezdeményezésű, vagy akár kívülről (EU, Világbank, NATO, stb.) érkező, de államilag bonyolított fejlesztési terveknek, benne az infrastruktúrával, a KKV-ra vagy régiókra orientált kiemelt programokkal, sőt a szellemi tevékenység (K+F – kutatás-fejlesztés) állami támogatásának is.

Míg előzők közvetlenül összefüggenek a gazdasági szférával, addig nem feledkezhetünk el arról a „közvetett” szerepről, hogy e közös erőből történő fejlesztések (PPP-Public Private Partnership) terjedjenek ki a kulturális-, sport-, sőt a szociális területekre is. Előny az is, hogy az így létrejövő kedvező társadalmi hatások az *emberek, mint „társadalmi egyedek” gazdasági mobilitását* is komoly mértékben fokozhatják.

3. Régió- és területfejlesztés

Az előbb mondottak egyik kiemelt területe a *régió- és területfejlesztés*, melyben szinte egyértelműen megjelenik nemcsak a gazdaság és a társadalom, hanem a közreműködő logisztika kölcsönhatás rendszere. (1. ábra)

1. ábra, Logisztika, gazdaság és társadalom a régió/területfejlesztésben

A bővebb elemzés előtt rögzíteni szükséges, hogy régió lehet egy *országban belüli* földrajzi/ gazdasági/ politikai egység (pl. a Magyarországon a távlatra tervezett 7 vagy 5 (?) „tartomány”), de fokozottan számolni kell – az Európai Unió által is lehetővé tett, sőt ösztönzött- *nemzetközi*, vagyis állam-határokon átnyúló és döntően gazdaságilag megalapozott egységekkel is (pl. Sopron, Szeged, Debrecen székhelyekkel). Az 1.ábrában látható hatáselemek között, a gazdasági oldalról kiemeltem nemcsak a termelő- és kereskedelmi vállalkozásokat, valamint a létesítésükben szerepet játszó befektetőket,- hanem ezek legfontosabb közreműködő partnereit, a *logisztikai szolgáltatásokat* is.

Az állami szerepvállalás viszont nemcsak a már említett területeken, hanem az *infrastruktúrák, létesítmények megvalósítása előtti időszakban* (pl. döntés-előkészítés) is *rendkívül fontos*. Az pedig egyértelmű, hogy több *társadalmi tényező* szintén a kiemelt

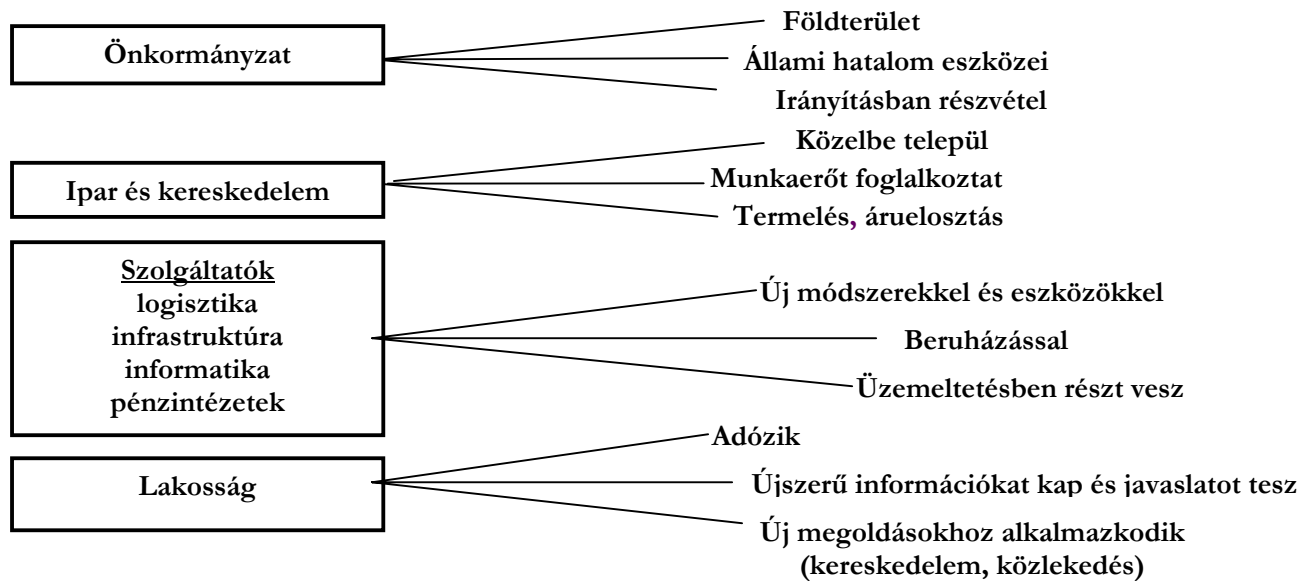
hatáselemek között szerepel. Az *emberi erőforrások* kapcsán hangsúlyozom, hogy nemcsak „munkavállalók”-ra van szükség, hanem egy térség *társadalmi fejlettségében érdekelt* (beleértve a kulturális, sport és szociális létesítményeket) és ezzel együtt a *térség fejlesztését átérző emberekre!* Ők nemcsak értékteremtően működnek közre, hanem *érdek-érintettséggel* rendelkeznek, és végül így alakul ki bennük egy igazi „*regionális identitás*”.

Idetartozó *logisztikai feladatunk*, hogy szolgáltató szerepünkön kívül, sőt azokon belül is, működjünk közre e sokirányú érdek megfelelő koordinálásában. Itt ugyanis három hatás szuperponálódik:

- a gazdasági/ globalizációs fejlődés materiális és pénzügyi (anyagi-pénzügyi) jelenségei,
- az emberi/ társadalmi aktivitás, mely a vállalatok működésére és eredményességére éppúgy hatással van, mint magukra a társadalmi egyedekre (human being),
- valamint a szociális és kulturális területek fejlettségi szintje.

Legyen még szó egy nagyon fontos, és kiemelten kezelendő gazdasági-társadalmi kölcsönhatásrendszerről, melyet az általam már korábban bevezetett „*MmM-fejlesztési módszer*” segítségével hozok most felszínre. Ebben a „Makro-mikro-Makro” sorrendiségű, visszacsatoló elven működő elemzésben, esetünkben „M” a tervezett régió, míg „m” *azokat a kistrégiókat jelenti*, melyek számát hazánkban nemrég, kb. 1950-ben határozták meg. Bennük egyenként 5-30 a kis/ mikro-települések száma, és éppen ők azok, akiknek véleményét, igényét, a M-makro célkitűzések nagyvonalú ismerete után, fokozottan meg kell hallgatni, majd visszacsatolva az M-hez, a végső döntés-előkészítés során lehetőleg figyelembe kell venni. Kétségtelen azonban -és ezt őszintén meg kell mondanom-, hogy legtöbbször mégis e kicsiknek, mint a régió „másodlagos” szereplőinek, szükséges alkalmazkodniuk a Makro célkitűzésekhez.—De a gazdasági irányítók felé csak az lehet társadalmi törekvésünk, hogy a két pólus között egy lehető optimális kompromisszumot hozzunk létre.

Minden régió- és településfejlesztésre összefoglaló tézisnek jelölhető, az *állami és privát szektornak*, már másutt is említett PPP- kapcsolatrendszere. Célszerű, ha ez, az egyúttal *szuperponált gazdasági és társadalmi szerepvállalás*, a 2. ábra szerinti főbb elveket követi.

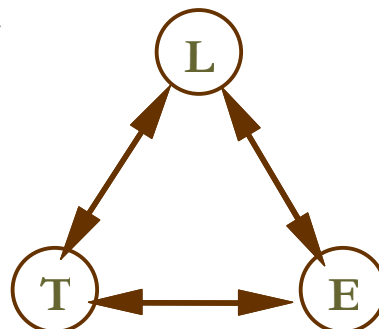

2. ábra, Szuperponált gazdasági és társadalmi szerepvállalás

Az ábrában már jól láthatók, nem csupán az állami- és vállalati, hanem a társadalmi szereplők, és ez már itt is előrevetíti, a később részletesen tárgyalásra kerülő LGT-rendszert. E koordinációban, pedig elsődleges az *anyagi-, életmunka- és pénzügyi lépések integrációjának megvalósítása*. Ez alatt minden esetben *nemzetközi integrációt* is értünk, mely nyilván már ma is működik, az EU-csatlakozás pedig legfeljebb módosíthatja, szélesítheti.

4. Ellátás-logisztika-társadalom

A logisztikai szakember (logisztikus) sokrétű szerepét már szinte minden ellátási folyamatban láttuk, és tevékenysége társadalmi vonzatokat is magával hoz. Mindezt foglalom össze egy *három csúsponttal rendelkező kölcsönhatás-modellben* (3. ábra), ahol az E-ellátás, a L-logisztika és a T-társadalom kapcsolatai láthatók.

3. ábra. „E-L-T” kölcsönhatás modell

Ebben az E és T között számos kapcsolati elem fedezhető fel, hiszen az ellátási folyamat alapvető célja *a társadalom egyedeinek, az embereknek ellátása*. Ezt, pedig az L-logisztika, a maga értékteremtő és egyben hatékony (önköltségcsökkentő, stb.) módszereivel „támogatja”, illetve feladataiban közreműködik. Itt emelem ki, mennyire fontos, a ma még talán utópiának tűnő „NT- nyitott társadalom”, logisztikával is előmozdított megvalósítása. Az NT lényege, hogy elismeri a piac, a gazdaság, saját maga részére ugyan nem mindenben kedvező sikereit, de más „értékeket” is fontosnak tart, sőt igyekszik ezek, saját javára történő megvalósítására.

Amikor ezzel a gondolattal foglalkozunk, legyünk akár logisztikusok vagy más szakemberek, igyekezzünk átállni egy „kettős szemléletre”. Ez azt jelenti, hogy segítsük vállalatunk előrehaladását, versenyképességét, de közben úgy „lépjünk”, hogy az ellátási láncban lévő partnereink felé „kooperatív magatartást” tanúsítsunk, ezzel is előmozdítva pozitív társadalmi hatásokat. Az így gondolkodó emberek siker/eredményességi tényezővé válhatnak, sőt kimondhatjuk, hogy *szellemi potenciáljuk (ESZP) összege, a vállalatok teljesítőképességének jelentős hányadát teheti ki.* - Fontos viszont annak ismerete, és ezt üzemi tapasztalataim igazolták, hogy ezt a potenciált milyen lépés-sorral is lehet fokozatosan bővíteni. Követendőnek tartom, mint gyakorlati módszert az „ismeretgyűjtés - analízis – alternatív javaslatok – döntéshozatal – megvalósítás” láncolatot.

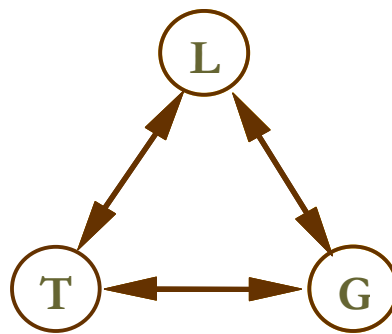
Ha pedig az ellátás oldaláról kiindulva, véglegesen felépítjük az anyagi-, élők-munka- és érték-elemek kapcsolati rendszerét, több szempontból igen értékes *szinergia-hatással* találkozunk, mely az E-L-T minden résztvevője közötti, *kölcsönös kooperációt is indukálja*. Ennek viszont emberi alapja legyen a *kölcsönös bizalom megteremtése* is!

5. Az LG-T modell létrehozása

Miután több oldalról elemeztük a logisztika sokrétű lépéseit az ellátási folyamatokban, vizsgáljuk meg, milyen hatások is eredményezték, hogy az E-L-T összefüggés rendszerből *eljutottunk az L-G-T modellhez*. Indítékai a következők:

- gazdasági kihívásokra (globalizáció, informatika, elektronikus üzletvitel...)
- a logisztika tudomány fokozódó behatolása a gazdasági életbe és a társadalmi folyamatokba
- a nemzetközi logisztikai együttműködés gazdaságpolitikai hatásai
- a logisztika sajátos területeinek bővülő színrelépése (környezetvédelem, kultúra, sport, politika,...)

E tényezők alapján az új, az L-G-T modell (4. ábra) túlmutat az E-L-T rendszeren, mivel itt

4. ábra, „Logisztika – Gazdaság – Társadalom” modell

már nemcsak az ellátási lánc klasszikus tényezői kapnak szerepet, hanem egy LSC_B - *logisztikai folyamat*. Ebben, pedig *multidiszciplináris partnerek (marketing, kontrolling...)* működnek együtt a logisztikussal, mégpedig akár a döntés-előkészítésekben, a befektetések során, vagy egy megvalósított rendszer üzemeltetésében, majd az értékelésekben. Sőt elmaradhatatlan közöttük a *folyamatos kommunikáció is* E nagyon fontos, előbbi tézis alátámasztására vezettem be, a korábbi „3G-Globális Gazdasági Gondolkodásmód” kiegészítésére a „TKF- Társadalmi Kölcsönhatások Figyelembevételét” is. Sőt a már, más jelleggel említett „*kétirányú emberi szerepvállalás*” itt úgy jelenik meg, hogy egyrészt dolgozom javak, szolgáltatások létrehozása érdekében, de másik oldalon **én** vagyok az, aki „elfogyasztja”, élvezi, esetleg meg is szenvedheti.

Mindezek a most feltárt, bemutatott kapcsolódások a jövőben tovább szélesedhetnek, hiszen a soknemzetiségű, sokféle kultúrával rendelkező Közös Európa embereinek óhatatlanul *bővül a mozgástere*. Több a lehetőség, hogy ezek közül részemre, vállalatom vagy a társadalom számára az *optimálist kiválasszam*, egyúttal ehhez természetesen egy sokrétű odafigyelésre, de úgyis mondhatom, *többlet-gondolkodásra van szükség*.

6. Az ember és a társadalom szerepe és ezek gazdasági kölcsönhatásai

6.1. Ember-gép rendszer

E téma mélyebb elemzése előtt fontos tisztáznunk, milyen kapcsolat is van az „ember” és az általa működtetett gép, eszköz, vagy akár ezek mikro-makro rendszerei között. Ezt azért is kell elemeznünk, hiszen itt az emberi *tudás felhasználásáról* van szó. Ennek az „E-G” *ember-gép rendszernek* funkciói mindazon kapcsolatok, melyek bármely ellátási folyamat termelési-,

szolgáltatási- vagy egyéb műveletei között létrejönnek. Azt, pedig a gyakorlat szabályozza, hogy az ember és a gép között milyen, kölcsönhatásokat is magában foglaló *munkamegosztás* jön létre, melyet többirányú összefüggések szabályoznak.

Manapság, a technika (benne az informatika, telematika) rendkívüli fejlettsége korszakában, sok vita van arról, *hogyan és miben helyettesítheti a „gép” az embert?* Ahhoz vállalati tapasztatra sincs szükség, hogy kijelentsük, miszerint ebben az E-G kapcsolatrendszerben, az ember tevékenysége, illetve alkotó munkája kapcsán létrejövő *sikerélmény érzését*, örömét (remélem így van!) egy gép nem fejezheti ki. Sőt *az ember messze túlmegy a gépbe betápláltakon*, például ötletességben, váratlan eseményekre reagálásban, hiszen a gép csak azt tudja produkálni, amire az ember megtanította. Az is kimondható, hogy *az ember szinte mindig képes „meghaladni” pillanatnyi önmagát* és érdekes *Jean Baudrillard* (posztmodern francia filozófus) kijelentése is, mely szerint *„az emberrel ellentétben, a gép mindig társtalan!”* Nagyon fontosnak tartom, hogy előbbi felvetésekre, a globalizációs társadalom embere, a maga érdekében is, igyekezzék megfelelő és minél pozitívabb válaszokkal, sőt tettekkel reagálni. Ehhez szorosan hozzátartozik, hogy a számtalan *racionális lépés mellett az életminőséget kell szem előtt tartani*, és ne tekintsük utópiának a *kulturális gazdaságot sem*.

6.2. A tudás-menedzsment

A gazdaság számtalan információt tár elénk, és az *emberi tényező szerepe* éppen abban rejlik, hogy ezt hogyan képes „jó irányban felhasználni”. Ehhez kötődik, hogy ezeket hogyan értelmezi, hogyan „értékesíti”, hiszen ettől függ a gazdasági/társadalmi hatás, eredményesség. Mivel pedig, amikor az ember megtanulja, megismeri egy eszköz lehetőségeit, létrejön az E-G kapcsolat, ebben benne rejlenek nemcsak pozitív törekvések, hanem lehet, főként társadalmilag rossz irányban történő „alkalmazás” is. Éppen ezért egyre mélyebben kell előtérbe helyezni a *tudás-kezelés* sokoldalú kérdéseit (ez is a HRM- Human Resource Management része!). Sőt remélem, lassan fennáll(hat) annak a lehetősége, hogy *információs társadalom helyett „tudás társadalom”-ról* beszélhessünk. Abból pedig, amikor az ember dolgozik, fejleszt, alkot, akár *„konfrontáció” is származhat*, vajon milyen mértékben tudja, akár a gazdasági célok ellenében is, a társadalom javát előtérbe helyezni. Nyilván jó volna, ha ez a kétféle törekvés „egy irányban húzna!”

7. LGT-szemlélet -vállalati kölcsönhatások

7.1. Alapelvek

Az előbb kiemelt tudás-menedzsment egyenes következménye a vállalati életben, hogy a főbb vállalati erőforrások (anyagi, pénzügyi, emberi) összehangolt tervezése (ERP- *Enterprise Resource Planning*) és kezelése során elsőbbséget adjunk az „emberrel való törődésnek”. Ebben a már több oldalról említett „alkalmazottakkal való foglalkozás” változatai éppúgy benne vannak, mint az ügyfelek és természetesen a fogyasztó vagy a szolgáltatást igénylő is.

Az „ember és a logisztikai folyamat” kapcsolatával foglalkozó, most részletezett anyagban, feltétlenül említenem kell, az LGT rendszer optimalizálása érdekében, még egy új gondolatot. Arról van szó, hogy az emberi képességek értékelése során, hosszú idő óta nagy jelentőséget tulajdonítottak (tulajdonítanak) az *IQ- intelligencia hányadosnak (Intelligence Quotient)*, mely az egyén szellemi teljesítményének, ezen belül is főként adat-és ismeret-tároló képességének mérőszáma. A jelen gazdasági és vele összefüggő társadalmi rendszerek fejlesztése kapcsán azonban, előzővel szemben, mindinkább előtérbe kerül, nagyobb súllyal esik latba” az *érzelmi intelligencia (EQ- Emotional Quotient)*. Ez magában foglalja a vállalathoz történő kötődést (empátia), a partneri bizalmat, közösségi érzést, egymással való törődést, melyek összessége bebizonyítottan pozitív hatással van a vállalatok, a társadalom, sőt egy ország fejlődésére. Sőt egyre több „*másodlagos eredményei*” is jelentkeznek. Így például olyan képességeket gerjeszt, mint a globalizációs elemeket jó irányba terelő reakciók, vagy akár gazdasági-társadalmi befektetések kedvező „egyidejűsége” (pl. gyár és óvoda, kultúrház, sport-központ).

7.2. Szinergiahatások az LGT-rendszerben

Továbbgondolva előzőket, nem vitás, sőt bebizonyított tény, hogy a logisztikai folyamat fő alkotói, az anyagi-, informatikai-, élömunka- és az értékelemek között új *szinergiahatások* jönnek létre, és ez szinte „erőszakosan” indukálja az L-G-T- minden résztvevője közötti, *kölcsönös kooperáció kiépítését*. Ebből, pedig olyan *integráció* is fakad, amelyben a „mögöttes” üzleti folyamatokkal és létesítményeikkel (marketing, kontrolling, illetve elosztó raktárak, stb.) *zökkenőmentesen koordináltak/összehangoltak* mind a gazdasági, mind a társadalmi rendszerek.

Ismételten igazolódik az a szakmai filozófiám, mely szerint egy *újszerű „logisztikai ellátási rendszer”*, vele együtt az *L-G-T pozitív kölcsönhatások* csak akkor működnek eredményesen, ha

- kombináljuk a hagyományos és az új *mikro lépéseket*,
- ebből felépítjük az új *makro-folyamatot*, mint hatékony, szinergikus rendszert,
- helytállóságát a mikro-elemekre történő visszacsatolással ellenőrizzük (kontrolling!),
- az optimális ellátást, szolgáltatást igénylő *Társadalom*, pedig önmaga is igyekszik a másik két elemhez (*Gazdaság és Logisztika*) összehangoltan alkalmazkodni, azok újszerű és kölcsönös érdekeltséget tartalmazó „viselkedési elemeit” és gondolkodásmódját is átvenni,
- ehhez, pedig szükséges, hogy az *emberi gondolkodás „változásra-hajlandóságának” sebessége növekedjék*, melyet természetesen, saját érdekeit is mérlegelve szükséges megtennie.

8. Összefoglaló trendek

Befejezésül, döntően társadalmi, emberi szemszögből foglalom össze a legfontosabbnak ítélt trendeket.

8.1. Az élőmunka növekvő szerepe

Ezt természetesen több oldalról vizsgálhatjuk, de témánkban egyértelmű, hogy a „Logisztika-Gazdaság-Társadalom” szellemében értelmezzük. Megközelítésünk szerint az élőmunka két fő megnyilvánulási kategóriája:

„AKTÍV”

- közvetlen résztvevő
(termel, gyárt, dönt, befektet, irányít)
- pénzt termel

„PASSZÍV”

- használó
- „élvező” v. „szenvető”
- javakat „fogyaszt”

8.2. Befektetés az élőmunkába

Itt az „élőmunka-kezelés” (HRM- Human Resource Management) három fontos területét emelem ki:

- továbbképzés (gyors megtérülés)
- állami K+F juttatások (a mai GDP 0,9%-ról → 2,5 %!)
- közvetett G+T befektetések (szociális, kulturális, sport,...)

8.3. Emberi-társadalmi tényezők fejlesztése

Rámutatok azokra a tényezőkre, melyek szerepe –véleményem szerint- a jövő szempontjából kiemelten kezelendő:

- vállalati kultúra ↔ társadalmi megelégedettség
- kölcsönös partneri bizalom
- identitás – empátia
- érzelmi intelligencia fontossága
(EQ – Emotional Quotient, az IQ helyett)

↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑
Mindezt nemcsak én,
vállalatvezetők ismerték fel!

8.4. Főbb társadalmi kapcsolódások

Az eddigieket kiegészítő, részben velük pozitív fedésben is lévő legfontosabb társadalmi kapcsolódások:

- Együttműködés – kommunikáció
- Emberi interakció
- Integrált dialógus
- win-win kooperáció =
= együttműködve mindenki nyer

Javaslatom:

„kollektív egoizmus”-ra törekedjél:

úgy érijél el sikereket/ eredményeket, hogy az partnereidnek is jó legyen!

- a globális gazdaság
és
a globális társadalom } legfőbb
erőforrás az
EMBER

Ésszel – Hittel – Akarattal!

8.5. A logisztikusi jövőkép

Az L-G-T modellből fakadnak, a **logisztikusi jövőkép főbb hatáselemei:**

- ~ multik és globalizált kisvállalkozók
- ~ bővülő logisztikai szolgáltatások
- ~ elektronikus üzletvitel
- ~ „eredményesség-vezérlő” kontrolling

- ~ ESzP - emberek szellemi potenciálja
- ~ EM - emberi motiváltság
- ~ kölcsönös bizalom, lojalitás
- ~ intelligens települések
- ~ élet-kultúra
- ~ tudományos gondolkodás+ gyakorlati alkalmazás

Gazdasági fejlődés, logisztikával a társadalomért!

Ajánlott irodalom

Szakkönyvek

1. Dr. Knoll Imre: Logisztika – Gazdaság – Társadalom
Kovácsnai Kiadó, Budapest, 2003. (kötelező)

Folyóiratok

Loginfo, Logisztikai Híradó, A+CS, Logisztikai Évkönyv,
Közlekedéstudományi Szemle